

Liber .III.

nam qđ indecens qđ decēs est claro
aspetū apprehēdere potest. s̄z nō venīt
ad bonā cordō psciaz m̄fi p cordō custo-
diam. Cor em̄ suo arbitrio dumissum
aut ad vitā severit aut ad mortē. Un
quidquid cor cogitat qđ ad utilitatem
suam vel primorū quoquomō modo
non p̄tineat respuendū est ut possit ac
qui bona pscia. humana em̄ pscien-
cia dei est vinea. quam extollere debet
peccator pscissio & eoz satisfactō. **E**xhibitō eciam bonoz operez & custo-
dia eorū. vnicuiq; em̄ nostrum liber ē
apria pscencia & ad hunc librū discu-
tiendum & emēdādum alij om̄ies rep-
ti sunt. **R** Amma cū egreditur de
corpe nullum aliū p̄ter pscience libz
secuz portare p̄t. atq; in illo cognoscet
quo debeat ire. & quid debeat recipere.
Ex his em̄ que scripta erunt in libris
nostris iudicabim̄ & iteo scribi debent
Exemplar libri vite. Et si quid aliter
babuerit corrigant. ne i illa vltia col-
lacione si q̄spiam inueni fuerint ali-
ter habentes abiciētur. lxx Ber.

Filius
Ellē scire quid possit homo asset
qui salutis. habendo bonā pscēciā
Capitulum IIII Pater

Sire debes qđ
per bona z cōscientiā puenīt
ad pacē corz & ad sabbatū fine gaudi-
uz spūale. Circa qđ norādū q̄ freqn/
pace cordis cōcipit gaudiū ex spiri-
tu sancto de cōsciēcie tranqllitate. sic
ecōtrario nō est pax imp̄s vnde nec
gaudiū quosem̄ pscia remordet gau-
dium vel pacez spūalē nō habēt. Un
de bonis p Paulū dicit. Deus spei
impleat vobis omni gaudio & pace. De
pax imp̄s dicit dñs p prophetam. Non est
pax imp̄s. quo em̄ pax potest esse illi

Dist. I. Ca. III.

qui querā & litē in domo pscie habet.
cū om̄ia tam bona qđ mala nocēt. qui
iacet i spinis vicioz. quē v̄mis pscie
cieremordet. qui onus diaboli portat
qui iac̄ i immūdicia. Oportet ergo ut
faciat iusticiā hoc ēvt habeat vitaz vir-
tuosam. per quā puenīt ad bonā pscie
enciaz. q̄ pacē cupit & trāqllitatē cor-
dis possidere. Un̄ bea. aug. Fac iustici-
am & habebis pacē si em̄ nō amaueris
par. vis ergo venire ad pacē fac iusticiā
Dec aug. Qui aut volūt pacifici in
semetip̄sis esse. necesse ēvt motus in
ordinatos & carnales pcupiscencias
sibyp̄sis subiciāt ac in se domēt. mētē
vero suā & racōez subiciāt deo per obe-
diēcias mādatorū eius. Un̄ bea. aug.
Pacifici in semetip̄sis sunt. q̄ om̄nes
ani sui motus pponētes & subiciētes
racōi carnalez pcupiscēcias haben-
tes edomitas fūt dei regni filii. in quo
ita ordinata sunt om̄ia ut qđ ē in hōse
precipuū & excellens imperet sit ceter-
isq; reluctātib;. q̄ sunt nobis bestiisq;
cōmumia atq; idip̄suz qđ excellit in ho-
mine id est mēs & racio subiciaf poci-
ori id est deo. Nec em̄ inferiorib; im-
pare quis potest nisi superiorib; subicia-
tur & h̄c ē pax que daf homib; i terra
bone voluntatis. non tñ aliquis ad hoc
puenire p̄t i hac vita vt lex repugnās
legi mētis nō sit omnino in suis mem-
bris sed hoc nūc pacifici agūt domādo
pcupiscēcias carnis vt ad pacē plenis-
simā qñq; venniaf. Et norādū q̄ quāto
pfectior ē vita in homīte. tanto maior
pax cordis. & quies īterior copiosior
ab eodē acquiris ac possidetur. **E**signa aut pfecte q̄etis īterioris hois
Johānes ab. montis synai de scribit
sic dicēs. Quies est incessabilis dei la-
tria et assistentia. Ihesu memoria tui
flatui vniatur & tunc cognosces quies

Liber .III.

Dist. I. Ca. III.

tis utilitatem. Signa autem quietis interioris hec sunt. intellectus non elatus. mens non arrogans. sanctificata intentio. raptus ad dominum oratione incessabiliter custodia impetrabiliter formicatio morificatio. huius ad aliquod passibiliter affectione ignoratio. mors mundi auctoritatis gule appetitus omnium gulosus pruatio discretoris fons lacrimarum libamen misterio quod peditio et omiscentia et litis interitus. multus dolor in quiete tibi necessarius est quod nihil ita pseque accidiat potius. hec Johanna. ab. Diligenda est ergo Pax et quies cordis. et habita cum diligenter est custodienda cum vero fuerit per aliquam negligencia amissa. ite per puritatem cordis ac bonam conscientiam est revocada. ne quod appetit inquietudinem cordis a spiritu sancto efficiat alienus. De profunditate eius pacis dicitur beatus Augustinus. Pax est serenitas mentis. tranquilla conscientia. simplicitas cordis. amoris vinculum. confortum caritatis. hec est que bella prebeat per primis iras. superbos calcat. humiles amat. discordes sedat. inimicos concordat. cuiusvis est placita. non querit alienum. nihil deputat suum. docet amare quod odisse non videtur. nescit extolliri nescit infandi. hanc ergo quod accipit teat. quod pergit reperit. quem qui in eadem non fuerit inueniens abdicat a patre. ex hereditate a filio. a spiritu sancto alienus efficitur. nec poterit ad hereditatem pervenire. nec propter conscientiam huius cum christo. quod discors esse voluerit cum cristiano hec augustinus. Post pacem vero et qui erunt cordis sequentes sabbatum spirituale et gaudium in spiritu sancto. quod cum mens per bona conscientiam a quiete peccati quieterit. in gaudio spiritus sancti iocundatur. vnde hugo. de sacrificio victore. Sabbatum hois quod ei exterius visibiliter suadet precipit. sacramentum est interioris sabbati. ubi

mens sancta a quiete peccati per bonam conscientiam qescens. in gaudio spiritus sancti iocundatur hoc sabbatum quisque in propria vita seruauerit. ut nullis presentia malis. pueniat in futura vita ad illud eternum dei sabbatum ubi nulla sentiat mala hec hugo. Et sciendum quod illi spirituale sabbatum non observant finis beatae. Angeli qui ita tempore operibus terrenis ac comodariuntur locis et orationibus et si non semper vel frequenter insistunt finis apostolorum. Attendite locis et doctriis. Et ite. sine intermissione orate. Qui enim tales sunt quotidiani spiritualiter sabbatum colunt. qui vero inquieti sunt et invigilant in terris actibus implicati sabbatum. id requies habere non possunt. de quibus scriptus est. Impedimenta mundi fecerunt eos miseros. hec hugo. Considerandum quod nullus malus existens sabbatum seu requie habere potest. quod remorsum conscientie que sunt sufficiunt spiritu perturbato inviuit. qui autem conscientiam bonam habet in tranquillitate et gaudio est et id sabbatum id est requiem cordis frequenter possidet. de hoc beatus Augustinus. sic ait. Sabbatum indicit nobis deus. quale intus est in corde est sabbatum nostrum. multi enim vacant mentebus et tumultuant conscientia. omnes enim volunt malus sabbatum habere non potest. nusque enim quiescit illius conscientia et necessaria est ut in perturbato inviatur. cui autem est bona conscientia tranquillus est. et ipsa tranquillitas sabbatum est cordis. Et videtur enim promissorem deum et si laborante proprio extenditur spe futuri et serenitate omne nubilum tristitia sic dicit apostolus. Sepe gaudentes ipsum autem gaudium tranquillitate spei nostre sabbatum nostrum decit. Aug. filius.

Eproposito eiusdem de hoc informari quod vicis valeat ad seruandam quietem interiorem et pacem cordis. Capitulum V Pater X